

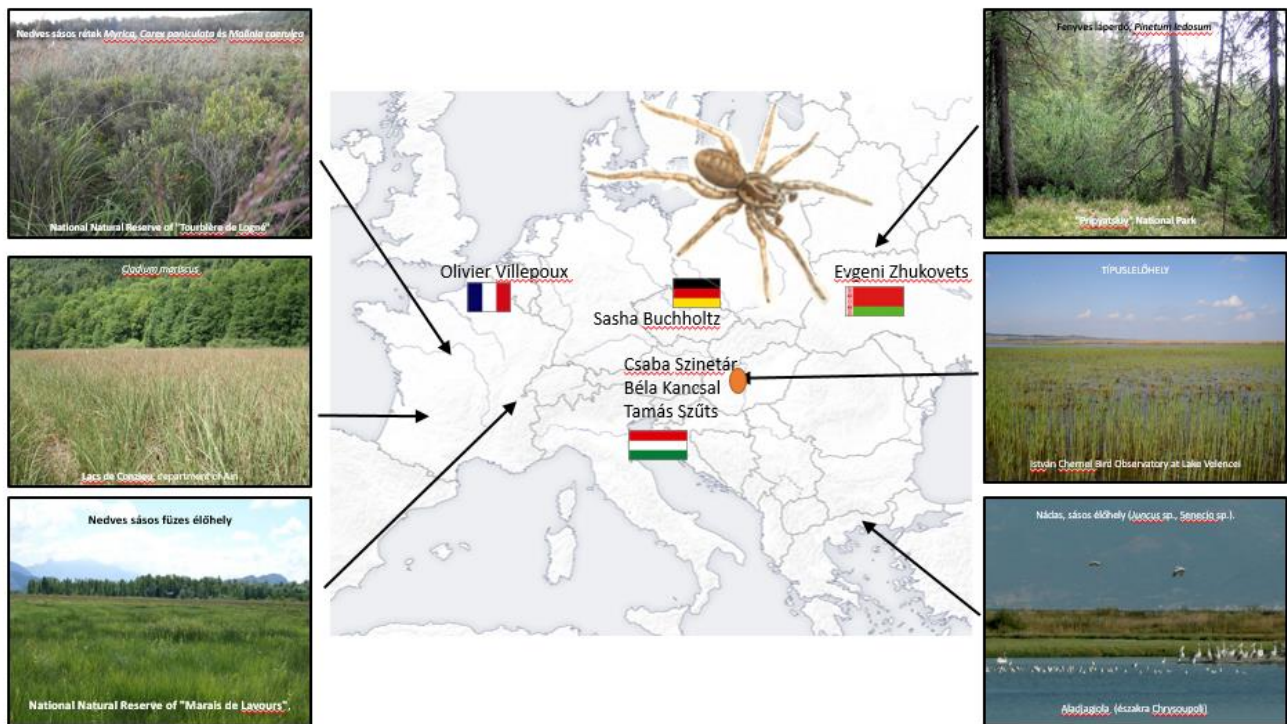
Tudománytörténelmi helyszínen lesz az MPT!

A magyar pókászközösség évente rendezi meg a seregszemléjét immár a 17. alkalommal, ezúttal egy tudománytörténelmi szempontból is jelentős helyszínen, a Velencei-tavon.

Az éves találkozó nemcsak a diákoknak nyújt megmerítettési lehetőséget, de a szakma nagy „öregjei” is ilyenkor számolnak be legfrissebb kutatási eredményeikről, vagy nemzetközi konferencián szerzett tapasztalatokról.

De miért bír ekkora jelentőséggel a Velencei-tó és környéke? Az európai álkálózpók miatt. Az európai álkálózpók típuslelőhelye (*locus typicus*) ugyanis itt van. A fajt 2007-ben fedezte fel Dr. Szinétár Csaba és Kancsal Béla, ami azt jelenti, hogy a világon először dokumentálták a faj létezését. Azóta nemcsak Magyarországon, hanem Franciaországból, Fehéroroszországból és

Görögországból is kerültek elő újabb példányok az eltelt majd egy évtized alatt. Az új példányok élőhelyeit, a velük foglalkozó kutatókat az alábbi térképen foglaltuk össze.

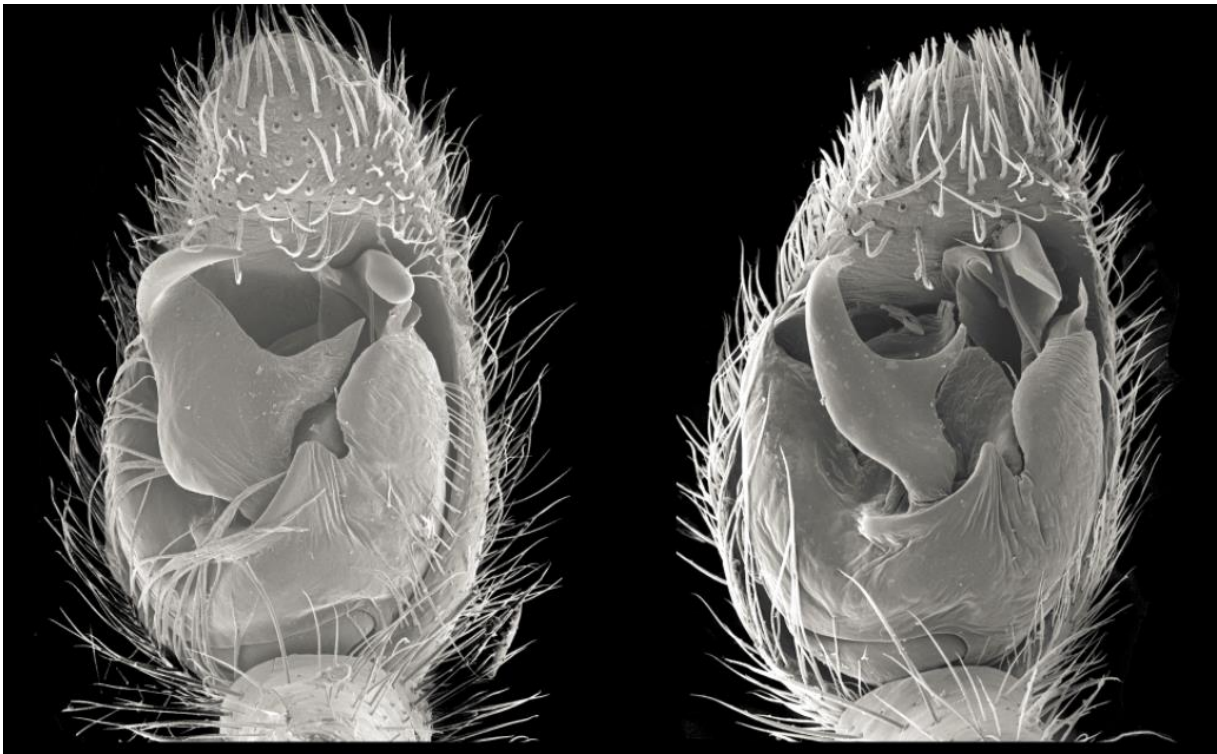

Az álkalózpókok az eddig magyar néven kalózpókoknak (*Pirata* génusz) hívott farkaspókokhoz rendkívül hasonló kinézetű és életmódú állatok. A vízközeli élőhelyeken olykor tömeges pókok a vízfelszínen előforduló ízeltlábúakkal táplálkoznak, mintegy miniatűr kalózként uralva az édesvízi életközösségeket. Az új fajra néhány eltérő hím egyed hívta fel a figyelmet, melyeket Szinetár Csaba és Zalai Béla több mint 10000 „rendes” kalózpók között talált. Költői túlzással Hamupipőkéket megszégyenítő bravúrról van szó.

A felfedezést hatalmas nemzetközi érdeklődés övezte, és rendkívül nagy tudományos bravúrnak is számít, hiszen az álkalózpókok egyetlen addig ismert faja Észak-Amerikában volt honos, így a póknemet (*Trebacosa* génusz) azonosító Dr. Szinetár Csabának az összes ismert újvilági fajjal össze kellett vetnie a hazai példányokat, hogy megbizonyodhasson arról, hogy valóban egy tőlük különböző új fajjal van dolga.

Ezek a pásztázó elektronmikroszkópos felvételeken jól látszik az amerikai (baloldalt) és a magyar példány (jobb oldali) párszerve közötti különbség: a középnývány az egyik esetben hatalmas, míg a magyar faj esetében lényegesen karcsúbb képlet.

25

26

27

28

A kutatók egy friss közleményben hasonlítják össze a különböző helyekről származó példányok alaktani sajátosságait, egy átfogó tanulmányt követően, ahol fény derülhet arra, is hogy egy vagy több álkalózpók tartja e rettegésben a nedves élőhelyek ízeltlábú népét.

A faj 2008 óta védett, eszmei értéke 10 000 Ft. Az európai ál-kalózpók eddig ismert egyetlen hazai lelőhelye a **Duna-Ipoly Nemzeti Park Velencei-tavi Madárrezervátumának** tőszomszédságában lévő szegélynádas, az agárdi Chernel István Madárvárta területén.